

eller han rejser hen og taler med vedkommende, det sidste virker nok saa godt som et Brev. I nogle Tilfælde har Forsorgsmedarbejderen dels paa Inspektørens Opfordring, dels paa Opfordring fra Fangens Familie skaffet Pladser til Fanger, om hvem man mente, at kom de under særlige Forhold, vilde de rette sig. Af saadanne Pladser kan nævnes Kontorpladser, hvor Forsorgsmedarbejderen paa Familiens Opfordring har talt med de respektive Principaler og ved Selvsyn taget et Indtryk af Forholdene, eller en Fange er blevet benaadet, men Inspektøren mente ikke, det vilde være heldigt for ham at rejse hjem — Forsorgsmedarbejderen vil da i saadanne Tilfælde tale med vedkommendes Husbønder eller Læremestre.

En Institution, der har været til megen Hjælp, er Fru Neergaards Optagelseshjem „Fuglsang“ pr. Flintinge Station. I den forløbne Tid er der anbragt adskillige Fanger midlertidigt. I det forløbne Finansaar er gennem Forsorgsmedarbejderen 5 Fanger gaaet til „Fuglsang“ — deraf har 2 artet sig særlig godt — 1 har der af og til været Vanskeligheder med, dels paa Hjemmet, dels i den Plads, han senere har faaet — Forsorgsmedarbejderen har 2 Gange været tilkaldt, og det er hidtil blevet jævnet i Mindelighed — de 2 andre er faldet tilbage og er blevet anholdt for Tyveri og dømt.

En særlig Del af Virksomheden bliver at følge Fangerne i Plads. Det har nemlig Gang paa Gang vist sig, at trods de bedste Forsætter i Fængselet rejser de ved Løsladelsen alligevel ikke i Plads. Grunden hertil er, at de først tager „nogle Dages Ferie“, derved kommer de ud af Kurs og havner helt andre Steder. Følges de derimod til Pladsen og „faar begyndt“, er der nogen Sandsynlighed for, at de bliver der, i hvert Fald har de den store Fordel, at de er inde i ordnede Forhold med fast Opholdssted og regelmæssigt Arbejde. Foruden nævnte Rejser har Forsorgsmedarbejderen besøgt løsladte Fanger i deres Pladser, dels paa Opfordring af paagældende selv, dels paa Opfordring af deres Principaler.

Ingen Fange forlader Fængselet, uden at Forsorgsmedarbejderen har talt med ham: om hans Planer for Fremtiden, hvor han rejser hen, og hvilke Betingelser han har for at bjærge sig foreløbig. Man kan regne, at ca. 10 pCt. ingen Steder har at rejse hen ved Løsladelsen. Disse 10 pCt. skal der skaffes Udvej for paa en eller anden Maade. De øvrige har et eller andet Sted, hvortil de kan ty hen: Hjemmet, Familie, Bekendte eller Arbejdssted. Værdien af disse Tilholdssteder er undertiden værre end intet, men det er meget vanskeligt at vurdere dem uden nærmere Kendskab. Et enkelt Eksempel: En Fange fik fra sit Hjem Breve, der indeholdt Formaninger og Moralprædikener og samtidig udtrykte Længsel efter at se ham hjemme igen — han skulde nok faa godt Arbejde og kunde bo hjemme. Fangen paastod selv, at alle de smukke Ord slet ikke passede; Meningen med det hele var, at han skulde hjem og være med at skaffe Penge til den fælles Husholdning. Ved Besøg i det Hjem viste det sig, at Fangen havde Ret. Han gik heller ikke hjem ved Løsladelsen, men ud i Lære, hvor han klarede sig nogenlunde i 4 Maaneder, saa rejste han hjem og er nu indsat igen.

Alt i alt er Forsorgsvirksomheden et interessant og, jeg tror, et nyttigt Arbejde; det virker heller ingenlunde trættende, idet Skuffelserne, hvoraf der er mange, altid rigeligt opvejes af de Tilfælde, hvor Arbejdet synes at lykkes.

Af Breve har Forsorgsmedarbejderen afsendt 265 og modtaget 179.

De modtagne Breve fordeler sig saaledes:

Fra Fængselshjælpen.....	66
— Fængselsselskabet.....	5
— Frelsens Hær.....	11
— Fagforeningskontorer.....	5
— Mønstringskontorer.....	4
— Herredskontorer.....	4
— Rederier.....	3
— Fabrikskontorer.....	2
— Skifteretten.....	2
— Politikontorer.....	4
— Sagførere.....	2